Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5547/2019
29.01.2020. године
Б е о г р а д

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужилаца: АА, ББ, ВВ, ГГ, ДД, ЂЂ и ЕЕ, свих из ..., чији је заједнички пуномоћник Дарко Д. Гавриловић, адвокат из ... против туженог Града Вршца, кога заступа Градско правобранилаштво, ради неоснованог обогаћења, одлучујући о ревизији тужилаца ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 970/19 од 25.06.2019. године, у седници одржаној 29.01.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављеној против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 970/19 од 25.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужилаца ББ, ВВ, ГГ и ДД изјављена против пресуде Вишег суда у Панчеву Гж 970/19 од 25.06.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Вршцу П 1952/17 од 09.08.2018. године, ставом првим изреке одбијен је приговор апсолутне ненадлежности суда, а у другом ставу изрке усвојени су тужбени захтеви тужилаца, па је тужени обавезан да им плати износе ближе наведене у изреци, са припадајућом затезном каматом од доспелости до исплате, као и да им накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Вишег суда у Панчеву Гж 970/19 од 25.06.2019. године, првостепена пресуда је потврђена у ставу првом изреке, а преиначена у усвајајућем делу става другог изреке тако што су одбијени захтеви тужилаца за исплату досуђених износа као стеченог без основа са законском затезном каматом. Преиначена је и одлука о трошковима поступка тако што су тужиоци обавезани да туженом накнаде трошкове поступка од 21.000,00 динара. Тужиоци су обавезани да туженом накнаде и трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену, тужиоци су изјавили ревизију због погрешне примене материјалног права на основу чл. 403. и 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Сл. гласник РС" бр. 72/11, ... и 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној. По оцени ревизијског суда нема потребе за новим тумачењем права, јер је правно схватање другостепеног суда, изнето у побијаној одлуци, у складу са ставом Уставног суда израженим у одлуци I Уо 641/14 од 01.12.2016. године и правним дејством одлука Уставног суда, у смислу одредаба члана 62. у вези члана 59. Закона о Уставном суду, будући да одлука Уставног суда има правно дејство од дана објављивања у

"Службеном гласнику Републике Србије", а Уставни суд није одредио начин отклањања последица насталих применом општег акта који није у сагласности са Уставом или законом.

Осим тога Уставни суд је у својој одлуци Уж 8199/2018 од 18.11.2018. године изразио становиште да је правно дејство ex tunc утврђујуће одлуке Уставног суда донете у поступку оцене уставности и/или законитости општег акта, могуће успоставити само на основу члана 61. став 1. Закона о Уставном суду, а што у конкретном случају није учињено. Због тога је уставноправно неприхватљиво становиште о испуњености услова за примену института стицања без основа из члана 210. став 2. ЗОО као и успостављање одговорности туженог по основу члана 172. став 1. ЗОО.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 479. став 6. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради стицања без основа у овој правној ствари, поднета је 06.12.2017. године. Тужиоци нису јединствени супарничари, у смислу члана 210. ЗПП, па се оцена дозвољености ревизије цени у односу на сваког од тужилаца појединачно, а поступак је вођен по правилима о спору мале вредности.

Како је побијаном другостепеном пресудом одлучено у спору мале вредности, у коме је према члану 479. став 6. ЗПП искључено право на изјављивање ревизије, то је ревизија тужилаца недозвољена.

Иако је побијаном одлуком преиначена првостепена пресуда, нема места примени одредбе о дозвољености ревизије из члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП, јер се наведена одредба може применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

Председник већа – судија
Звездана Лутовац,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић